

Увод

Диркем није био енциклопедијски мислилац, попут његовог немачког савременика, славног Макса Вебера. Диркемовим списима интелектуалну снагу заправо пре даје његову истрајно бављење ограниченим бројем проблема, који су га опседали током све његове интелектуалне каријере.

Један од задатака којих се Диркем био латио било је довршење прегнућа које је он видео као зачето у списима великих Кондорсеа, Монтескијеа и Конта : установљење социологије на емпиријској основи, мада сматрајући да они нису успели да се довољно слободу од филизофије историје.

Диркем је очувао нагласак на аутономији социологије као различите области проучавања, покушавајући да прецизније одреди схватање социолошког метода за који је веровао да је у томе имплицитан, те да показује примену у искусном истраживању.

У делу *О подели друштвеног рада*, његовој докторској дисертацији и првом значајном објављеном раду, Диркем је покушао да покаже жаловитост осуде индивидуализма од стране јаких снага деснице француског друштва XIX века: идеали индивидуализма изражавају помајање новог типа друштвеног поретка, који ће све више превазилазити традиционалне форме друштва што их бране конзервативци.

Обузетост изворима и природом моралног ауторитета је још једна тема која се провлачи кроз сва Диркемова дела.

По Диркему, сама концепција „издвојеног појединца“, који у разменске односе улази да би максимализовао своје личне добити, јесте производ друштвеног развоја и предпоставља неки морални поредак. Сходно прослављеном Диркемовом изразу, постоји „један неодговоран елемент у уговору“: постојање уговорне размене предпоставља морални ауторитет, ауторитет који уговор чини обавезујућим.

Конечно, у Диркемовим радовима очитује се трајно занимање за практичне импликације научног знања о друштву, и те су идеје биле у самом срцу Диркемових интересовања. За Диркема је практична улога социолога слична оној лекара, који научне налазе примењују у сврху разликовања болести од здравља, утврђивања узрока болести и налажења лека за њу. Управо је то био један од циљева *Поделе рада*: показати да ширење идеала индивидуализма није симптом неког болесног стања друштва, већ сасвим супротно, „нормалан“ и здрав израз друштвених преображаја који доводе до новог облика друштвене солидарности.

Диркемов живот се поклопио с једним критичним раздобљем француске и европске историје. Рођен је 15. априла 1858. у Епиналу у Лорени, а умро 1917. Тако је растао у сенци француског пораза у француско – пруском рату 1870-1871. и крвавих догађаја Париске комуне. Завршне године његовог живота покрила је још дебља сенка много ширег сучељавања у које се бацила цела Европа, а које је претило да уништи друштвени и привредни напредак остварен у Француској у међураздобљу. Диркем је био јеврејског порекла, и одгојен правоверној породици; отац му је био главни рабин, и једно време се очекивало да Диркем крене његовим стопама, пошто је закратко похађао рабинску школу. Иако се одлучио да прекине

ту породичну традицију, проглашавајући се агностиком, његова је личност остала снажно обликована његовим раним одгојем, те чуварним и дисциплинованим животом његове породице. Тај дом је у младом Емилу створио неколико неискорењивих одлика: гнушање пред избегавањем труда, презир за успех постигнут без рада, ужасавања од свега што није поуздано утемељено.

У 18. години Диркем је отишао у Париз, да се припрема за упис у *Ecole Normale Supérieure*, и из трећег покушаја уписао. У *Ecole* је био припадник бриљантне групе интелектуалаца, из које је неколицина имала да битно дејствује на културни живот и политику Француске. Диркемова интересовања убрзо су се везала за област друштвене и политичке филозофије. Нарочито се непријатељски односио према ономе што је видео као површни интелектуални бљесак, који је толико привлачио неке његовњ савременике, од којих су неки, опет, налазили да је он претерано озбиљан и строг. У *Ecole* је Диркем стекао политичка гледишта и један општи став према политици, којих се држао до краја живота. Гајио је изразите политичке наклоности према републиканизму и прогресивној друштвеној реформи, а против реакционарних осећаја монархиста и католичке деснице.

Кантовске теме често се јављају у Диркемовим делима, а у *Елементарним облицима религијског живота* он ће коначно покушати да једну систематску форму „социолошког кантовства“ изложи као теорију сазнања.

По дипломирању, Диркем је од 1882. до 1887. предавао филозофију у неколико провинција. У међувремену је школску 1886./87. годину провео у Немачкој.

Пре поласка за Немачку већ је био сачинио почетну формулацију списка који ће постати *Подела рада*, дошавши при том до увида да прави метод за проучавање онога што је рано описао као „везу појединачне личности и друштвене солидарности“ мора да буде социолошки.

Чланци које је написао у немачкој друштвеној мисли помогли су Диркему да 1887. године добије место на Универзитету у Бордоу. У Бордоу је остао 15 година, што је било и најплодније раздобље његовог живота. У свом приступном предавању оцртао је приказ изгледа социологије: она је наука која се управо рађа.

Подела рада се појавила 1893. године Диркем је поднео и додатну дисертацију о Монтескјеу, која је, сходно захтевима за француски докторат, била написана на латинском. У јавној одбрани тих дисертација Диркем је морао да изађе на крај са неким врло критичким коментарима оценивача. Диркем је на критике одговорио оштро, Његов успех у одбрани многима је изгледао као тријумф социологије над реакционарним ставовима у филозофији. Сам дужина времена које је био присиљен да проведе у Бордоу, пре него што је коначно позван за париску катедру, јасно показује какав су отпор његова гледишта изазвала интелектуално и политички. Објављивање *Правила социолошког метода* 1895. подстакло је нове расправе, како је Диркем и био наумио, хотимице излажући свој рад као смели социолошки манифест.

За *Правилма* је 1897. следило *Самоубиство*, у којем раду Диркем предузима да докаже корисност свог појма социолошког метода, а у примени на посебан искуствени предмет.

Са Марксовим делима први пут се упознао током боравка у Немачкој. Диркем није био наклоњен револуционарном марксизму, држећи да револуције

---- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU WWW.MATURSKI.NET ----

[BESPLATNI GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI TEKST](http://WWW.SEMINARSKIRAD.ORG)

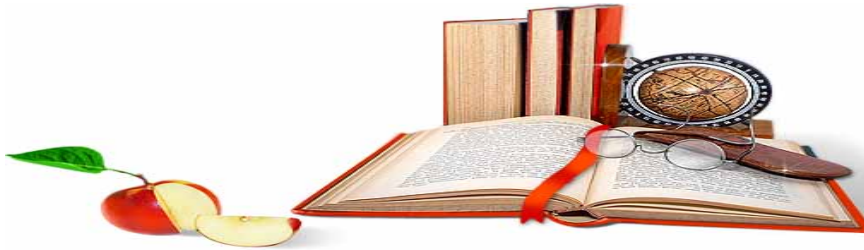
RAZMENA LINKOVA - RAZMENA RADOVA

RADOVI IZ SVIH OBLASTI, POWERPOINT PREZENTACIJE I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJALI.

WWW.SEMINARSKIRAD.ORG

WWW.MAGISTARSKI.COM

WWW.MATURSKIRADOVI.NET

NA NAŠIM SAJTOVIMA MOŽETE PRONAĆI SVE, BILO DA JE TO [SEMINARSKI](#), [DIPLOMSKI](#) ILI [MATURSKI](#) RAD, POWERPOINT PREZENTACIJA I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJAL. ZA RAZLIKU OD OSTALIH MI VAM PRUŽAMO DA POGLEDATE SVAKI RAD, NJEGOV SADRŽAJ I PRVE TRI STRANE TAKO DA MOŽETE TAČNO DA ODABERETE ONO ŠTO VAM U POTPUNOSTI ODGOVARA. U BAZI SE NALAZE [GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI RADOVI](#) KOJE MOŽETE SKINUTI I UZ NJIHOVU POMOĆ NAPRAVITI JEDINSTVEN I UNIKATAN RAD. AKO U [BAZI](#) NE NAĐETE RAD KOJI VAM JE POTREBAN, U SVAKOM MOMENTU MOŽETE NARUČITI DA VAM SE IZRADI NOVI, UNIKATAN SEMINARSKI ILI NEKI DRUGI RAD RAD NA LINKU [IZRADA RADOVA](#). PITANJA I ODGOVORE MOŽETE DOBITI NA NAŠEM [FORUMU](#) ILI NA

maturskiradovi.net@gmail.com